

2. ábra

ten van megtekerve, hangolómagja: M100NN-2Sz 2,8×7,2 (egy rádióvevő RH rezgőköréből származik: valamilyen hasonló méretű RH hangolómaggal helyettesíthető). 14 menetből áll, leágazás a 3. menetnél. A Tr transzformátort K7×4× 2-es ferritgyűrűre tekerjük meg, melynek kezdeti permeabilitása 600...1000. A primer tekerics 20 menet, a szekunder pedig 10 menet, egyaránt 0,25 mm átmérőjű zománcozott rézhuzalból. Megelőzendő a huzal szigetelésének sérülését, a ferritgyűrűt tekerjük be lakkvászonnal (varnish vászonnal), vagy vékony műanyag fóliával!

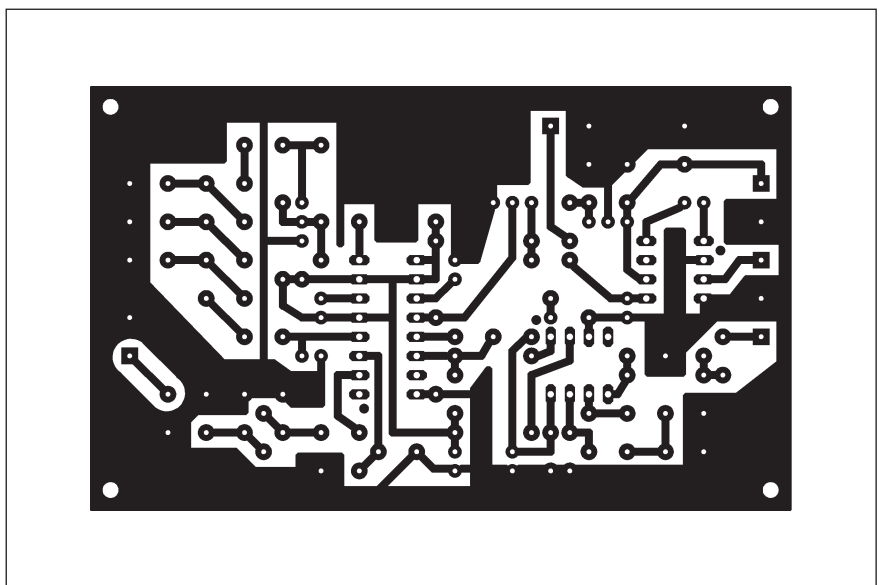
Az összes rezgőkvarc névleges frekvenciája 8,867238 MHz. Beépítés előtt a kvarcokat úgy válogassuk, hogy a rezonanciafrekvenciájuk ne különbözzön 100 Hz-nél nagyobb mértékben egymástól! Ehhez egyszerű mérőgenerátort (5. ábra) állíthatunk össze, amelynek a frekvenciáját digitális frekvenciamérővel mérjük. A dinamikus hangszóró tettség szerinti, 8...50 ohm közötti ellenállású lehet.

A vevőt összeszerelése után vegyük tüzetesen szemügyre, há-

ritsuk el az esetleges hibát. A hangolást kezdjük a heterodin elhangolási határainak beállításával, azaz a C14 kondenzátor értékének változtatásával. Úgy válasszuk meg C14 értékét, hogy a C15 kondenzátort forgatva a frekvencia minimum a 10672...10862 kHz között változzon. A frekvencia értékét digitális műszerrel mérjük oly módon, hogy egy kisebb kondenzátoron

keresztül csatlakoztatjuk a mérőcsúcsot az IC1 8. lábára.

Az alap/beat generátor frekvenciáját a kvarcszűrő átviteli sávja alsó vállán állítjuk be az L6 tekerics hangolásával, értéke 8862 kHz közelében legyen. Ezt a frekvenciát az IC2 7. lábára egy 82...120 pF-os kondenzátoron át kötött digitális frekvenciamérővel ellenőrizhetjük. A bemeneti sávszűrőt legkényelmesebben egy

3. ábra